

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Hamd olsun, Alemlerin Rabbine, İnsanı en güzel fıtratla yaratana. Furkân'ı bize hayat düsturu olarak indirene. Dünya ve ahiret saadeti için, bizlere hak yolda, şer-i şerif çizgisinde yürümeyi emredene. Dalâletten, zulüm ve haksızlıktan, batıl anlayış ve zihniyetlerden bizleri nehyedene...

Salâtü selâm olsun, Allah'ın vahy ettiğini en güzel şekilde tebliğ edene, yaşatmak için mücadele verene. Bu yolda nice azim, gayret ve fedakârlık örneği sergileyene. Nice sıkıntı, yokluk ve acılara göğüs gerene. Kâinatın Efendisi'ne, İki Cihan Güneşi'ne, Sünneti hidayet rehberi olan Resule, Ümmeti olmakla şeref duyduğumuz Peygamberimize, Onun temiz ve nezih Ailesine...

Hak davaya gönül verip onun uğruna nice fedakârlıklar sergileyen sahabelerine, sarsılmayan, geri adım atmayan yiğitlere, kıyamete kadar Resul'ün irşat ettiği hidayet yolunda azm ve şevkle yürüyen, onu hidayet rehberi bilen bütün mü'min gönüllere...

Sonu Meçhul Diyaloglar...

Bugün insanlarımızın Allah Resul'ünün bu davranışını sergilemekte zorlandığını veya inandığı doğrulardan uzaklaşarak veya gevşeklikler göstererek başkalarına yaklaştığını görüyoruz.

Hak, daima en yücedir ve hiçbir şey onun üstünde kabul edilemez. Bu gerçeği unutmadan her iman ehli, mümine yakışır bir vakar, tavır ve ahlakla başka dinden olanlarla bağ kurabilir ve İslam'ın güzelliklerini yansıtarak onların gönlünü kazanabilir ve tebliğde bulunabilir.

Başkalarının çerçevelerini çizdiği, planlarını yaptığı, arkasına nice emellerini ve hırslarını gizlediği diyalog (!) ların girdaplarında hedefsiz, gayesiz, plansız, projesiz bocalayamaz. Seraplar peşinde koşamaz. Bir başka zihniyeti İslam dan daha üst makamda gösteremez, üst makama koyamaz.

Zihin bulandıracak cümleler, kelimeler kullanamaz, iki taraf da memnun olsun diye herkesin sündürmesine uygun ifadelerle durum idare etmeye kalkışamaz.

Bilgi gizleyemez. Başkalarına alet olamaz. Başkalarının projelerine taşeronluk yapamaz. İslam alemine başkalarının pişirdiklerinin servisini yapamaz.

Başkalarını önünde el ovuşturamaz. Hele de İslam'ı, Müslümanları temsil ettiği bir noktada ise asla İslam'a ve Müslümanlara leke getirici davranışlar içine giremez. Bu şekilde tavırlar sergilenmişse bunlar da tevazu diye adlandırılmaz. Acziyettir, şaşkınlıktır, şuursuzluk, vakarsızlıktır.

İman taşıyan bir gönül, alını Allah için secdeye giden müminlerle, inandığını inandığı gibi yetiştirememenin acısını, sızısını duyanlarla omuz omuza vermeden, onlarla bağ kurmadan başkalarıyla sonu meçhul diyaloglar peşinde koşamaz...

Konumuzu Zikri Hakimden, Lokman Suresi Yedinci Ayet İle Neticeye Bağlıyoruz:

"Ona ayetlerimiz okunduğu zaman, sanki bunları işitmemiş, sanki kulaklarında ağırlık varmış gibi büyüklük taslayarak yüz çevirir. Sen de ona acıklı bir azabın müjdesini ver!"